

Indítvány az erdészeti pályázatok kiírásának ügyében.

Nem csak magam meggyőződéséből, de igen számos szak-társam nyilatkozatából is tudom, hogy az erdészek, kik legnagyobbbrészt a központi helyektől távol, sőt sokan még a postaállomásoktól is több mértföldnyi meszszeségre laknak, legjobb esetben 7—10 napi időközökben juthatnak a világgal őket összekötő hirlapok birtokába.

Igy történik aztán meg, hogy akkor, midőn bizalmasabb és hiteles szellemi barátunk az „Erdészeti Lapok“ kezünkhöz jutnak, s midőn abból családi vagy más körülményeink folytán szükségessé vagy kívánatossá vált állomás változtathatás iránt tájékozást óhajtanánk szerezni, igen gyakran akkor tudjuk meg, hogy ez vagy amaz állomás betöltésére pályázat nyittatott, midőn a folyamodási határidőből alig van pár nap hátra, ugyanynyira, hogy már e körülmény nem egyikünket kénytelen a pályázattól a miatt visszatartani, mert előre látjuk, hogy vagy a távolság, vagy a felettes hivatal útján történő folyamodásnál az ügy átmenetére szükséges hosszabb idő következtében kérelmünk kellő időben nem juthat rendeltetési helyére; s ha marad is fenn számunkra amnyi valószínűség, hogy ha később is bár, de néhány napra a határidő letelte után bizonyítványaink a a rendeltetési helyre jutnak, még ilyenkor is meggondoljuk családos ember létünkre a bélyegkiadást, mert eszünkbe jut, hogy a gyors betöltés szükséges lehet, s így hasztalanul kopogtatunk az engedélyre adott időn tul. — És ha még mindehhez hozzá vesszük azon nehézségeket, melyek ugy a hegyi, mint a rónás vidékeken is közlekedési tekintetben nálunk sokszor és sajnosan tapasztalhatók, továbbá azon phisicai időt, mely a kérelemhez melléklendő bizonyítványoknak kiállítására

és illetőleg egy és más helyről való megszerzésére szükséges, teljes bizalommal merjük elmondani, hogy nem csak azon szak-társaink, kikkel a jelen tárgy felett eszmecserebe bocsátkoztunk, hanem összes hazai erdészeink osztani fogják az erdészeti pályázatok kiírását illető következő indítványunkat :

1. A kiírandó pályázatoknál a folyamodási határidő napja, t. i. hogy mely hónap hányadik napjáig lehet pályázni, határozottan jelöltessék meg;

2. azon naptól kezdve, melyen az illető főbb hivatalnok vagy erdőbirtokos a pályázati hirdetményt az ujságokban való közlés végett postára adatja, pályázati időül legalább hat héti időköz számíttassék.

Lehet, hogy találkozni fog valaki, a ki ez indítványra azt mondja, hogy tárgya igen természetes és önként érthető. Magam is azt mondom erre, hogy úgy van, de a mindennapi tapasztalat arról győzött meg, hogy ennek elmondása és az illetőknek követés végett való figyelmébe ajánlása úgy az ügynek mint szaktársainknak érdekében kívánatos.

Indítványunk első pontjának indokolásául felemlítjük azt, hogy akármennyi pályázatot s még királyi hivataloktól származókat is olvastunk, melyekben ekként volt a határidő jelezve: „folyamodványok e hirdetésnek első megjelenése óta számítandó négy hét alatt benyújtandók“. Már most mi erdészek, kik általában az olvasottabb napi lapokat s a hivatalos közlönyt nem tarthatva, a pályázatok felől az „Erdészeti Lapok“-ból értesülünk, miután a hirdetésben kimondott első megjelenés egyik lapban, például a hónap 10-ik napján, másikkban 17-én és a harmadikkban épen 20-án lehet, miután pedig annak megtudása is, hogy a hirdetés itt vagy amott mikor jelent meg először, sok esetben és mindazokra, kik az illető lapokat nem birják, nagy körülményességgel jár, kérdem,

lehetünk-e a folyamodási határidő felől kellően tájékozva, ha a határnap világosan nem iratott ki?

A hat heti határidő a pályázati hirdetés elküldésének napjától számítva azért szükséges, mert abból legalább egy hét, sőt többször kettő is eltelik, míg a hirdetés napvilágot lát, négy vagy öt heti határidő pedig épen nem hosszú arra, hogy Buda-Pestről valamely hirdetés az „Erdészeti Lapok“ útján az árvamegyei vagy maramarosi erdész szerény hajlékába jusson.

Legyen szabad tehát azon kérésünket kifejezni, hogy mindazok, kik erdőtiszti állomások betöltésére pályázatot nyitnak, indítványunkat tekintetbe venni sziveskedjenek, és pedig annyival inkább, mert nem lehet kétség abban, hogy az üreseedésben lévő állomásnak pár héttel előbb vagy később való betöltése a szolgálat érdekén legtöbb esetben nem ejt csorbát, s mert alkalmasabb határidő kitűzése mellett számosabb a pályázó, s így nagyobb a valószínűség is, hogy a betöltendő hivatalra képesebb egyén lesz választható.

H. S.

A búbos kemenczék és a fapazarlás.

A magyarországi földműves, szegényebb iparos, bánya- és erdőmunkás szobájába lépve, rendszeren egy idomtalan nagy kályha vonja magára figyelmünket, mely a szobának gyakran egy negyedrészt foglalván el, a különben igen csinos szobát elrutitja. Ezen két hibán kívül még egy más, és pedig igen rossz sajátsága van ezen kályháknak, hogy t. i. aránytalan sok fát fogyasztanak.

A nagy kályha egyetlen jó tulajdonságául rendszeren azt hozza fel az illető háziur, hogy abban kenyeret is lehet sütni, s így külön sütőkemenczének felállítása felesleges.